

Χαιρετισμοί εις τον Οσιομάρτυρα Νικόλαο του εν Βουνένοις

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ΄. Τῆ Ὑπερμάχῳ.

Τὸν ἐξ Ἐώας ἀνατείλαντα ὡς ἥλιον, Μαρτύρων κλέος καὶ Ὁσίων ἀκροθίνιον,
καταυγάσαντα συνέσει τε καὶ ἀνδρεία, τῶν Βουνένων τοὺς δρυμοὺς νῦν
μελωδήσωμεν, καὶ τὴν ἄθλησιν αὐτοῦ ἐν ὕμνοις στέψωμεν, ἀνακράζοντες·
Χαῖροις Μάρτυς Νικόλαε.

Ἄγγελος φωτοφόρος, ἀληθῶς ἀνεδείχθης, Νικόλαε Βουνένων λαμπρότης· (ἐκ
γ΄) ἀρετῆς γὰρ ἐκλάμπας βολαῖς, καὶ ἀνδρείας νέε Ἀθλητὰ ἠύγασας, πιστοὺς
ἀνευφημοῦντάς σε, καὶ ὕμνοις μελιχροῖς βοῶντας·

Χαῖρε, βολὶς ἀρετῶν καλλίστων·

χαῖρε, κρηπὶς ἀθλητῶν ἀρίστων.

Χαῖρε, τῆς ἀγάπης ἀστήρ ὁ ἀνέσπερος·

χαῖρε, τῆς ἀπάτης πρηστήρ ὁ ὀλέθριος.

Χαῖρε, ὅτι καθηγίασας τῶν Βουνένων τὰς κλιτῦς·

χαῖρε, ὅτι κατεφώτισας σαῖς αὐγαῖς τοὺς εὐσεβεῖς.

Χαῖρε, ὅτι καθεῖλες τῶν Ἀράβων τὰ στίφη·

χαῖρε, ὅτι ἀνεῖλες τῶν ἀπίστων τὰ πλήθη.

Χαῖρε, βροτῶν ταχεῖα ἀντίληψις·

χαῖρε, πολλῶν νοσοῦντων ἡ ἴασις.

Χαῖρε, καρπῶν ζηλωτὰ αἰωνίων·

χαῖρε, ναπῶν πεζοπόρε τιμίων.

Χαίροις Μάρτυς Νικόλαε.

Βλάστημα τῆς Ἐώας, εὐανθὲς καὶ εὐῶδες, ἀνέθηλας σοφίας τὰ ῥόδα· ἐν λειμῶνι γὰρ θείῳ Χριστοῦ, ἐξανθήσας πίστεως καρποὺς ἤνεγκας, ἀνδρείαν καὶ εὐσέβειαν, Χριστὸν ἀξιοχρέως μέλπων·

Ἀλληλούϊα.

Γνώμονα σωφροσύνης, εὐψυχίας καὶ τόλμης, οἰόμενός σε εἶναι ὁ Λέων, τῶν ἠθῶν δὲ ἰδὼν εὐσταθὲς, καὶ τῆς γνώμης σου τὸ ἐμβριθὲς ὥρισε, Λαρίσης σὲ ταξίαρχον, καὶ ἔσπευσεν βοᾶν σοι ταῦτα·

Χαῖρε, ἠθῶν χρυσοῦν ἐκμαγεῖον·

χαῖρε, κανῶν ὀπλιτῶν ἀνδρείων.

Χαῖρε, ἀπαθείας ὠραῖον θησαύρισμα·

χαῖρε, ἀριστείας τὸ ἔμπνουν ἐκτύπωμα.

Χαῖρε, ὁ τῷ θείῳ γάλακτι εὐσεβείας ἐκτραφεῖς·

χαῖρε, ὁ χλαμύδα πίστεως τῆς ἀμώμου ἐνδυθεῖς.

Χαῖρε, ὁ τῆς σοφίας τοὺς καρποὺς ἀγαπήσας·

χαῖρε, ὁ τὴν μωρίαν παιδιόθεν μισήσας.

Χαῖρε, υἱὲ τῆς χάριτος γνήσιε·

χαῖρε, ναὲ ἀγνεΐας πολύφωτε.

Χαῖρε, Σταυροῦ ὁ τῷ σθένει ἰσχύσας·

χαῖρε, τὸν ῥοῦν μαρτυρίου ὁ πλεύσας.

Χαίροις Μάρτυς Νικόλαε.

Δῶρον τοῖς Λαρισαίοις, τιμαλφὲς ἀπεστάλης, Νικόλαε τῆς πίστεως βάθρον. Τὴν σὴν ὅθεν βροτῶν οἱ χοροί, εὐτολμίαν ἅμα καὶ βουλήν βλέποντες, ἐθαύμαζον καὶ ἔψαλον, εὐσχήμως τῷ Χριστῷ βοῶντες·

Ἀλληλούϊα.

Ἐλαμψας ὡσπερ ἄλλος, φωταυγῆς καὶ φωσφόρος, ἀστήρ ἐν Θετταλία τρισμάκαρ. Τῶν πιστῶν οὖν εὐφράνας τὸν νοῦν, καὶ ψυχὰς φαιδρύνας σῶν ἀνδρῶν πράξεις, καὶ ῥήμασιν ἐνθέοις σου, συνήγειρας αὐτοὺς βοᾶν σοι·

Χαῖρε, κρατὴρ χαρισμάτων θείων·

χαῖρε, λαμπτήρ δωρεῶν τιμίων.
Χαῖρε, εὐρωστίας τὸ κρίνον τὸ εὖοσμον·
χαῖρε, εὐκοσμίας στρουθίον τὸ εὖλαλον.
Χαῖρε, τύπος ἐνθεώτατος εὐκλεῶν στρατιωτῶν·
χαῖρε, πύργος ἀδιάσειστος στερῶψύχων ἀθλητῶν.
Χαῖρε, ὅτι Ἀράβων καταπαύεις μανίαν·
χαῖρε, ὅτι ἀφρόνως ἐκδιώκεις σκοτίαν.
Χαῖρε, σεπτῶν μαρτύρων ὠράϊσμα·
χαῖρε, πολλῶν στενόντων διάσωσμα.
Χαῖρε, λαμπρὸς θησαυρὸς Λαρισαίων·
χαῖρε, πυρσὸς ὀπλιτῶν παναλκίμων.

Χαίροις Μάρτυς Νικόλαε.

Ζῆλον ἐνθεον ἔχων, εὐσεβοῦς πολιτείας, ἐπτέρωσας τὸν νοῦν πρὸς λειμῶνας,
τῆς ἐν πόλῳ ἀλήκτου χαρᾶς, πρὸς ἣν καὶ ἀνδρῶν σου τὰς ὁδοὺς ἴθυνας,
Νικόλαε πανένδοξε, τῶν πίστει ἐκ ψυχῆς βοώντων·

Ἀλληλούϊα.

Ἦγαγες σοῦς ὀπλίτας, καὶ ἀμάχων τὸ πλῆθος, πρὸς ὄρη τοῦ Τυρνάβου αἰσίως·
τῶν θηρῶν γὰρ φυγῶν τὰς ὀρδᾶς, τοῦ λαοῦ τὸ πόθον εἰς Χριστὸν ἠΐξανεσ,
νηστεῖαις καὶ ἐντεύξεσι. Διό σοι εὐθαρσῶς βοῶμεν·

Χαῖρε, ἐσθλῶν αἰωνίων βῆμα·
χαῖρε, πολλῶν θαυμασίων σῆμα.
Χαῖρε, θεϊκῶν χαρισμάτων ὁ ἔμπλεως·
χαῖρε, ψυχικῶν ἀρετῶν ὁ ἀνάπλεως.
Χαῖρε, ὅτι κατεπάτησας τῶν ἀπίστων τὰς ὀρμᾶς·
χαῖρε, ὅτι κατηγλάϊσας εὐσεβούντων τᾶς ψυχάς.
Χαῖρε, τῆς Θετταλίας πολυδόξαστον γέρας·
χαῖρε, τῆς Ἐκκλησίας θεοτίμητον κέρας.
Χαῖρε, βροτῶν Ἁγίων ὑπόδειγμα·
χαῖρε, στερῶν ἀρχόντων ὠράϊσμα.
Χαῖρε, εἰκῶν εὐλαβοῦς πολιτείας·
χαῖρε, λειμῶν ευθαλὲς σωτηρίας.

Χαίροις Μάρτυς Νικόλαε.

Θεοφόβως σχολάζων, ὦ Νικόλαε θεῖε, ἐν ἄλσεσι Τυρνάβου σὺν πάσῃ, συνοδείᾳ τῆ σῆ ὡς δεκτὴν, τῷ Θεῷ θυσίαν παννυχὶ ἔφερες, δακρύων σου τὰ χεύματα, Χριστῷ ἀδιαλείπτως ψάλλων·

Ἀλληλούϊα.

Ἰσουράνιον ὕμνον, τῷ Δεσπότη προσῆδεν, Χριστῷ ἡ γεραρὰ λεγεών σου, ἀναμένουσα τὴν προσβολήν, τῶν ἐχθρῶν πρὸς ἄθλους ἑαυτὴν ἔνδοξε, ἀσμένως προηυτρέπιζε, καὶ σοὶ τῷ ἀρχηγῷ ἐβόα·

Χαῖρε, ὀλκὰς εὐσεβοῦς ἀνδρείας·
χαῖρε, λαμπὰς τῆς Θεοῦ σοφίας.
Χαῖρε, ὁ φαιδρύνας πιστῶν τὴ διάνοιαν·
χαῖρε, ὁ αἰσχύνας Ἀράβων τὴν ἄνοιαν.
Χαῖρε, στῦλε θεοστήρικτε Λαρισαίων εὐλαβῶν·
χαῖρε, Νεῖλε καλλιρεέθρε θεοσδότων ἀρετῶν.
Χαῖρε, ὅτι ἠγήσω ἀθλητῶν παναλκίμων·
χαῖρε, ὅτι ἀπώσω τὰς ὀρδὰς τῶν ἀνόμων.
Χαῖρε, πυρᾶς ἀγίας ζωπύρημα·
χαῖρε, λιβὰς ψυχὰς καταρδεύσουσα.
Χαῖρε, δι' οὗ ὁ Χριστὸς ἀνυμνεῖται·
χαῖρε, δι' οὗ ὁ Βελίαρ τροποῦται.

Χαίροις Μάρτυς Νικόλαε.

Κῆρυξ τῆς τρισακτίνου, καὶ πανσόφου Τριάδος, ἐπώφθης διαπρύσιος ὄντως· ἀκλινῶς γὰρ κηρύσσων Χριστοῦ, τὴν ἀγίαν πίστιν ἐκ ψυχῆς ἄριστε, τὰς τρίβους ἐπεπόθησας, Μαρτύρων διοδεῦσαι ψάλλων·

Ἀλληλούϊα.

Λάμπας ὡς ἑσφόρος, τηλαυγῆς ἀσθενίας, ἐν τῷ κατὰ βαρβάρων πολέμῳ, τῶν ἐν ὄρει Τυρνάβου ἀκμήν, ζοφερὰν μάχαιραν ἀθλητὰ ἔφυγες, καὶ ἔδραμες ὡς ἔλαφος, χωρῆσαι μονασταῖς βοῶσι·

Χαῖρε, σεπτὸν ἀθλοφόρων κλέος·
χαῖρε, τερπνὸν μονοτρόπων ἄνθος.
Χαῖρε, τῆς φθορᾶς τοῦ σατὰν ἡ κατάλυσις·
χαῖρε, τῆς χαρᾶς τῆς ἀλήκτου ἐκτύπωσις.

Χαῖρε, δόξα καὶ ὠραΐσμα Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ·
χαῖρε, καύχημα καὶ στήριγμα τοῦ πιστεύοντος λαοῦ.
Χαῖρε, ἄρουρα θείας ἀρετᾶς γεωργοῦσα·
χαῖρε, μάχαιρα πάντας τοὺς ἐχθροὺς ἀναιροῦσα.
Χαῖρε, ὀσμὴ λαμπρᾶς ἐναθλήσεως·
χαῖρε, τομὴ Ἀράβων πλανήσεως.
Χαῖρε, ὄφρῦν πονηροῦ ὁ πατήσας·
χαῖρε, ἀχλὺν σκοτασμοῦ ὁ σκεδάσας.

Χαίροις Μάρτυς Νικόλαε.

Μέγας ἐν τῇ ἀζύγων, ὁμηγύρει ἐπώφθης, Νικόλαε δρυμοῦ τῶν Βουνένων,
ἐνασκήσει γὰρ σῆ γεραρᾶ, ὑπερέβης πάντας ἀρετῆ ὄλβιε, καὶ στάσει
παννύχους σου, τῷ Κτίστη καὶ Θεῷ ἐβόας·

Ἄλληλούϊα.

Νίκην ἔνδοξον Πάτερ, κατ' ἐχθρῶν ἀοράτων, ἐπήνεγκας καὶ κράτος τοῦ
πλάνου, ἀντιχρίστου ἀόκνοις εὐχαῖς, ἀσιτία καὶ ὑπομονῆ ἔθραυσας. Διό σε
μακαρίζοντες, ἐκθύμως σοι βοῶμεν ταῦτα·

Χαῖρε, πιστῶν Ὁρθοδόξων κλέος·
χαῖρε, πολλῶν κακοδόξων μένος.
Χαῖρε, τῶν ἀπίστων ὀρδῶν μέγα σύντριμμα·
χαῖρε, τῶν ἀγίων ὀρμῶν θεῖον ἔναυσμα.
Χαῖρε, τεῖχος καὶ ὀχύρωμα εὐσεβῶν Χριστιανῶν·
χαῖρε, δόξα καὶ ἀπαύγασμα ἀθλητῶν καὶ μοναστῶν.
Χαῖρε, ὁ τῆς ψυχῆς σου ἐκκαθάρας εἰκόνα·
χαῖρε, ὁ Θετταλίας ἀγιάσας τὴν χθόνα.
Χαῖρε, Χριστοῦ ἀγάπη ὑπέρβασις·
χαῖρε, πιστοῦ λαοῦ ὑποτύπωσις.
Χαῖρε, Ὁσίων λαμπρὸν συμπολίτης·
χαῖρε, Μαρτύρων Χριστοῦ ἡ ἡδύτης.

Χαίροις Μάρτυς Νικόλαε.

Ξενωθεὶς τῶν ἐν κόσμῳ, γεηρῶν καὶ ἡδέων, βασάνων ἐξενίσθης οὐδόλως, ἀλλ'
ὑπέμεινας πάντα ψυχῆ, ἀπτοήτῳ ὄντως Ἀθλητῶν καύχημα, Νικόλαε πρὸς
Κύριον, κραυγάζων ἀρρύπῳ γλώττῃ·

Ἀλληλούϊα.

Ὅλβον ἄσυλον ἔχων, τὴν ἁγίαν σου πίστιν, ἐπάταξας Ἀράβων μανίαν,
ἐκμιμούμενος γὰρ τὸ σεπτόν, τοῦ Σωτῆρος πάθος Ἀθλητὰ πάντιμε, ἐτρώθης τῆ
ιδίᾳ σου τῆ λόγχῃ, ὅθεν σοὶ βοῶμεν·

Χαῖρε, σεμνὸς ἐραστής τοῦ Λόγου·
χαῖρε, ἄμνὸς τοῦ Θεοῦ Ποιμένος·
Χαῖρε, ὁ σπορευὺς τῆς ἀγάπης τῆς κρείττονος·
χαῖρε, ὁ τομεὺς τῆς ἀπάτης τῆς χείρονος·
Χαῖρε, ἡδυσμα παρήγορον τῶν ἐν θλίψεσι πιστῶν·
χαῖρε, ἔρεισμα στερότάτον κλονουμένων καρδιῶν·
Χαῖρε, ὅτι τῆ λόγχῃ τὴν πλευρὰν ἐκεντήθης·
χαῖρε, ὅτι τῆ τόλμῃ ἀθλητὰς ἐμιμήθης·
Χαῖρε, κανὼν τιμίας ἀθλήσεως·
χαῖρε, εἰκὼν ἐνθέου φρονήσεως·
Χαῖρε, πηγὴ ἀειρόρων θαυμάτων·
χαῖρε, στάχτη μυριπνόνων καμάτων·

Χαίροις Μάρτυς Νικόλαε.

Πλήρης ὢν τῆς ἰσχύος, τοῦ Θεοῦ τὴν σὴν λόγχην, ἀντέταξας κατὰ τῶν
βαρβάρων, καὶ Βουνένων τοὺς θείους δρυμούς, σαῖς ῥοαῖς αἱμάτων εὐσταλῆς
Ἄγιε, ἡγίασας τῶν θείων σου, Κυρίῳ τῷ Χριστῷ κραυγάζων·

Ἀλληλούϊα.

Ῥῶσιν εὗρες αὐτίκα, ὡς ἐκλάμποντα εἶδε, σὲ κάτωθεν δρυὸς ὁ ἐκ λέπρας,
πάσχων δοῦξ καὶ πλησθεὶς παντελοῦς, ὑγεῖας θεῖόν σοι ναὸν ἤγειρε, γηθόμενος
Νικόλαε, καὶ πίστει σοὶ ἐβόα ταῦτα·

Χαῖρε, χρωστήρ χαρισμάτων θείων·
χαῖρε, λαμπτήρ ἀρετῶν παντοίων·
Χαῖρε, τῶν πιστῶν ὁ λιμὴν ὁ πανεύδιος·
χαῖρε, τῶν λεπρῶν ὁ πυθμὴν τῆς ἰάσεως·
Χαῖρε, αὔρα ἀναψύχουσα ἀθλουμένων τοὺς χορούς·
χαῖρε, λύρα ἢ εὐφραίνουσα ὕμνοις τόλμης τοὺς πιστούς·
Χαῖρε, ὅτι ἠκίσθης καὶ δρυὶ προσεδέθης·
χαῖρε, ὅτι ἐδείχθης ἰατρῶν ἢ ἀκρότης·

Χαῖρε, σφραγὶς χαρᾶς ἀνεξίτηλος·
χαῖρε, παγὶς τοῦ πλάνου ἀλάστορος.
Χαῖρε, δι' οὗ δυσσεβεῖς πυρπολοῦνται·
χαῖρε, ὑφ' οὗ εὐσεβεῖς φρυκτωροῦνται.

Χαίροις Μάρτυς Νικόλαε.

Σύσσωμος Ὁρθοδόξων, ἡ ὁμήγουρις ἄδει, Νικόλαε θαυμάτων σου πλήθος·
ἀομμάτους γὰρ βλέπειν ποιεῖς, καὶ χωλοὺς τοῦ Πνεύματος ἰᾷ χάριτι. Διόπερ σε
γεραίροντες, Κυρίῳ ἐκβοῶμεν πάντες·

Ἀλληλούϊα.

Τῆς ἐν πόλῳ παστάδος, ἀπολαύων νῦν αἴγλης, ὡς Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ
στεφηφόρος, ἀνεδείχθης ψυχῶν ἰατρός, καὶ φθαρτῶν σωμάτων γεραρὲ Ἅγιε,
ἀφθόνως βρύων ἅπασιν, ἰάματα τοῖς σοὶ βοῶσι·

Χαῖρε, τὸ ἄσμα τῶν Ἀρχαγγέλων·
χαῖρε, τὸ ψάλμα τῶν Ἀσωμάτων.
Χαῖρε, πενομένων ἢ θεία παράκλησις·
χαῖρε, ἀσθενούντων ταχεῖα ἀνάρρῳσις.
Χαῖρε, σῆμα γενναιότητος, τὸ ἐν μάχαις ἐκπεμφθέν·
χαῖρε, θῦμα ἱερώτατον, τῷ Κυρίῳ προσαχθέν.
Χαῖρε, ὅτι ἐδέξω στέμμα τῆς εὐποιίας·
χαῖρε, ὅτι ἐδρέψω ἀγλαΐας τιμίας.
Χαῖρε, θνητῶν Ἁγίων ὑπόδειγμα·
χαῖρε, λαμπρῶν Μαρτύρων ὠραίσιμα.
Χαῖρε, δι' οὗ ἐκλαμπρύνεται πίστις·
χαῖρε, δι' οὗ μεγαλύνεται Κτίστης.

Χαίροις Μάρτυς Νικόλαε.

Ὑμνοὶς χρὴ ἀρμονίῳ, καὶ ὠδαῖς σου γεραίρειν, Νικόλαε τρισμάκαρ τὸν βίον·
ἐνδυθεὶς γὰρ χιτῶνα φωτός, ὡς ἀστὴρ φωσφόρος ἐν τῇ γῆ ἤστραψας, καὶ
πάντας σὺ κατέπιθες, κραυγάζειν τῷ Χριστῷ εὐτόλμως·

Ἀλληλούϊα.

Φλέγει πᾶσαν δαιμόνων, τὴν μανίαν ἢ χάρις, ἢ ἄνωθεν δοθεῖσά σοι Μάρτυς, καὶ
πιστοὺς ἀναψύχει ταχύ, τοὺς τῇ σῇ ἐνθέρμῳ ἀρωγῇ σπεύδοντας, Νικόλαε

πανένδοξε, ἐκθύμως δὲ ἀναβοῶντας·

Χαῖρε, καρπῶν ἠδυβόρων μίγμα·

χαῖρε, βροτῶν ἀκηράτων δεῖγμα.

Χαῖρε, Ἀθλητῶν ἀγλαότατον δώρημα·

χαῖρε, γηγενῶν ἐνθεώτατον στόλισμα.

Χαῖρε, γέννημα πανθαύμαστον ἐξ Ἑώας προελθόν·

χαῖρε, ἄτλημα ἠδύτατον πρὸς ἀνάψυξιν πιστῶν.

Χαῖρε, ἀθανασίας ἀρῶραγέστατος οἶκος·

χαῖρε, τῆς εὐτολμίας ὁ λαμπρότατος τύπος.

Χαῖρε, Χριστοῦ τῆς πίστεως ἔσοπτρον·

χαῖρε, ἐχθροῦ μωρίας τὸ δρέπανον.

Χαῖρε, πολλῶν ἀσθενῶν θεραπεία·

χαῖρε, βροτῶν ἀγλαῆς θυμηδία.

Χαίροις Μάρτυς Νικόλαε.

Χόρευε τῶν Βουνένων, ἡ περίχωρος πᾶσα, καὶ σκίρτησον τερπνῶς ὅτι μέγα, καὶ λαμπρὸν ἄστρον πάντας πιστούς, καταυγάζον πόνων ταῖς βολαῖς ἔλαμψε, Νικόλαος ὁ ἔνδοξος, ὃν μέλποντες φαιδρῶς βοῶμεν·

Ἀλληλούϊα.

Ψάλλοντές σου τοὺς ἄθλους, ἀνυμνοῦμέν σε πάντες, ὡς πίστεως γενναῖον ὀπλίτην. Σὺ γὰρ νῦν τῷ Κυρίῳ συνών, ἱκετεύεις δοῦναι τοῖς πιστοῖς ἔλεος, καὶ χάριν ὧ Νικόλαε, τοῖς πόθῳ ἐκβοῶσι ταῦτα·

Χαῖρε, ὀπλίτα Χριστοῦ γενναῖε·

χαῖρε, πολῖτα Ἐδὲμ ὠραῖε.

Χαῖρε, λεγεῶνος Λαρίσης ὁ πρῶταρχος·

χαῖρε, ἀμπελῶνος Κυρίου ὁ σύμφυτος.

Χαῖρε, τεῖχος ἀκλινέστατον προτειχίζον τοὺς πιστούς·

χαῖρε, νῆκος θεοβράβευτον κατευφραῖνον τοὺς λαούς.

Χαῖρε, ὅτι σωμάτων ἀλγηδόνας κουφίζεις·

χαῖρε, ὅτι μερόπων τὰς αἰτήσεις ξενίζεις.

Χαῖρε, λαμπὰς τῆς θείας ἐλλάμψεως·

χαῖρε, δορκὰς τῆς ἄνω λαμπρότητος.

Χαῖρε, σαρκὸς παριδῶν τὰς κακώσεις·

χαῖρε, πιστῶς ὑπομείνας στρεβλώσεις.

Χαίροις Μάρτυς Νικόλαε.

Ὡ Νικόλαε μάκαρ, ἀθλητῶν ὠραιότης, καὶ πάνσεπτον Ὁσίων πυξίον (ἐκ γ'),
κλῖνον τάχος εὐήκοον οὔς, ταῖς ἡμῶν ἀόκνοις προσευχαῖς πάνσοφε, καὶ τῆς
γεέννης ἅπαντας, ἐκλυτρώσαι τοὺς ἐκβοῶντας·

Ἀλληλούϊα.

Καὶ αὐθὺς τὸ Κοντάκιον.

Ἦχος πλ. δ'. Τῆ Ὑπερμάχῳ.

Τὸν ἐξ Ἐώας ἀνατείλαντα ὡς ἥλιον, Μαρτύρων κλέος καὶ Ὁσίων ἀκροθίνιον,
καταυγάσαντα συνέσει τε καὶ ἀνδρεία, τῶν Βουνένων τοὺς δρυμοὺς νῦν
μελωδήσωμεν, καὶ τὴν ἄθλησιν αὐτοῦ ἐν ὕμνοις στέψωμεν, ἀνακράζοντες·
Χαῖροις Μάρτυς Νικόλαε.